

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 18.4.2018г.
COM(2018) 195 final

ANNEX 2

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

Предложение за решение на Съвета

за подписване от името на Европейския съюз на Споразумението за защита на инвестициите между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Сингапур, от друга страна

ОТЧУЖДАВАНЕ

Страните потвърждават своето общо разбиране, че:

1. В член 2.6 (Отчуждаване) се разглеждат две възможности. Първата е пряко отчуждаване, когато обхваната инвестиция се национализира или по друг начин пряко се отчуждава чрез официално прехвърляне на собствеността или директно изземване. Втората възможност е непряко отчуждаване, когато дадена мярка или серия от мерки на някоя от страните имат ефект, равностоен на пряко отчуждаване, доколкото на обхванатия инвеститор се отнемат основни елементи на собствеността му върху неговата обхваната инвестиция, включително правото на използване и владееене на обхванатата инвестиция и разпореждане с нея, без официално прехвърляне на собствеността или директно изземване.
2. За определяне на това дали в конкретна ситуация дадена мярка или серия от мерки на някоя от страните представляват непряко отчуждаване е необходимо индивидуално и основано на факти проучване, при което наред с други фактори се разглежда:
 - а) икономическото въздействие на мярката или серията от мерки и неговата продължителност, въпреки че сам по себе си фактът, че дадена мярка или серия от мерки на някоя от страните оказват неблагоприятно въздействие върху икономическата стойност на инвестицията, не означава, че е извършено непряко отчуждаване;

- б) степента, в която мярката или серията от мерки пречат на възможността за използване или владееене на собствеността или разпореждане с нея; и
- в) характерът на мярката или серията от мерки, по-специално целта, контекста и търсеното въздействие.

С цел постигане на по-голяма сигурност, освен в редките случаи, когато въздействието на дадена мярка или серия от мерки е толкова тежко предвид тяхната цел, че изглежда явно прекомерно, дадена недискриминационна мярка или серия от мерки на някоя от страните, които са разработени и се прилагат за защита на легитимни цели на обществената политика, като например общественото здраве, безопасността и околната среда, не представляват непряко отчуждаване.

ОТЧУЖДАВАНЕ НА ЗЕМЯ

1. Независимо от разпоредбите на член 2.6 (Отчуждаване), когато извършващата отчуждаване страна е Сингапур, всяка мярка за отчуждаване, свързана със земя по определението в Закона за придобиване на земя (глава 152)¹, се прилага след изплащане на компенсация по пазарна стойност в съответствие с посочения по-горе законодателен акт.
2. За целите на настоящото споразумение всяка мярка за отчуждаване на земи съгласно Закона за придобиване на земя (глава 152) следва да бъде за обществена цел или свързана с нея цел.

¹ Закон за придобиване на земя (глава 152) във вида му към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

ОТЧУЖДАВАНЕ И ПРАВА ВЪРХУ ИНТЕЛЕКТУАЛНА СОБСТВЕНОСТ

С цел постигане на по-голяма сигурност отнемането, ограничаването или създаването на права върху интелектуална собственост, доколкото мярката е в съответствие със Споразумението ТРИПС и десета глава (Интелектуална собственост) на ССТ ЕС — Сингапур, не представлява отчуждаване. Освен това констатацията, че мярката е в противоречие със споразумението ТРИПС и десета глава (Интелектуална собственост) на ССТ ЕС — Сингапур, не означава, че е извършено отчуждаване.

ДЪРЖАВЕН ДЪЛГ

1. Не се допуска внасянето на иск за това, че преструктуриране на дълг на една от страните нарушава задължение по втора глава (Защита на инвестициите), или ако такъв иск вече е внесен, той не може да бъде разглеждан по реда на трета глава (Уреждане на спорове), раздел А (Разрешаване на спорове между инвеститори и страни), ако това преструктуриране представлява договорено преструктуриране към момента на внасяне на иска или става договорено преструктуриране след внасянето, с изключение на случая на иск за това, че преструктурирането нарушава член 2.3 (Национално третиране)¹.
2. Независимо от разпоредбите на член 3.6 (Внасяне на иск пред арбитражния съд) от трета глава (Уреждане на спорове), раздел А (Разрешаване на спорове между инвеститори и страни) и при спазване на параграф 1 от настоящото приложение не се допуска инвеститор да внесе иск по реда на трета глава (Уреждане на спорове), раздел А (Разрешаване на спорове между инвеститори и страни) за това, че преструктуриране на дълг на една от страните нарушава задължение по втора глава (Защита на инвестициите), различно от това по член 2.3 (Национално третиране), освен ако са изтекли 270 дни от датата на внасяне от ищеца на писменото искане за консултации по реда на член 3.3 (Консултации) от трета глава (Уреждане на спорове), раздел А (Разрешаване на спорове между инвеститори и страни).

¹ За целите на настоящото приложение самият факт, че със съответното третиране се прави разлика между инвеститори или инвестиции въз основа на легитимни цели на обществената политика в контекста на дългова криза или опасност от възникване на такава, не представлява нарушение на член 2.3 (Национално третиране).

3. За целите на настоящото приложение:

„договорено реструктуриране“ означава реструктуриране или разсрочване на дълг на една от страните, която е била засегната от i) промяна или изменение на дългови инструменти, предвидена(о) в условията по тях, включително в приложимото за тях право, или ii) замяна на дълг или друг подобен процес, при който държателите на не по-малко от 75 % от общия размер на главницата на неизплатения дълг, предмет на реструктуриране, са дали съгласието си за такава замяна на дълга или друг процес.

„приложимо право“ за дългов инструмент означава приложимата съгласно юрисдикцията правна и регулаторна рамка по отношение на този дългов инструмент.

4. С цел постигане на по-голяма сигурност, в случая на Европейски съюз изразът „дълг на една от страните“ включва дълг на правителство на държава членка или на правителство в държава членка на централно, регионално или местно равнище.

СПОРАЗУМЕНИЯ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 4.12

Споразуменията между държавите — членки на Европейския съюз, и Сингапур са следните:

1. Споразумение между правителството на Република Сингапур и правителството на Република България за взаимно насърчаване и защита на инвестициите, съставено в Сингапур на 15 септември 2003 г.;
2. Споразумение между правителството на Република Сингапур и Белгийско-люксембургския икономически съюз за насърчаване и защита на инвестициите, съставено в Брюксел на 17 ноември 1978 г.;
3. Споразумение между правителството на Република Сингапур и правителството на Чешката република за насърчаване и защита на инвестициите, съставено в Сингапур на 8 април 1995 г.;
4. Договор между Федерална република Германия и Република Сингапур за насърчаване и взаимна защита на инвестициите, съставен в Сингапур на 3 октомври 1973 г.;

5. Споразумение между правителството на Република Сингапур и правителството на Френската република за насърчаване и защита на инвестициите, съставено в Париж на 8 септември 1975 г.;
6. Споразумение между правителството на Република Сингапур и правителството на Република Латвия за насърчаване и защита на инвестициите, съставено в Сингапур на 7 юли 1998 г.;
7. Споразумение между Република Сингапур и Република Унгария за насърчаване и защита на инвестициите, съставено в Сингапур на 17 април 1997 г.;
8. Споразумение за икономическо сътрудничество между правителството на Кралство Нидерландия и правителството на Република Сингапур, съставено в Сингапур на 16 май 1972 г.;
9. Споразумение между правителството на Република Сингапур и правителството на Република Полша за насърчаване и защита на инвестициите, съставено във Варшава, Полша на 3 юни 1993 г.;
10. Споразумение между правителството на Република Сингапур и правителството на Република Словения за взаимно насърчаване и защита на инвестициите, съставено в Сингапур на 25 януари 1999 г.;

11. Споразумение между Република Сингапур и Словашката република за насърчаване и взаимна защита на инвестициите, съставено в Сингапур на 13 октомври 2006 г.; и
 12. Споразумение между правителството на Република Сингапур и правителството на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия за насърчаване и защита на инвестициите, съставено в Сингапур на 22 юли 1975 г..
-

**МЕХАНИЗЪМ ЗА МЕДИАЦИЯ
ЗА СПОРОВЕ МЕЖДУ ИНВЕСТИТОРИ И СТРАНИ**

ЧЛЕН 1

Цел

Целта на механизма за медиация е да способства за намирането на взаимноприемливо решение посредством комплексна и бърза процедура с помощта на медиатор.

РАЗДЕЛ А

ПРОЦЕДУРА ПО МЕХАНИЗМА ЗА МЕДИАЦИЯ

ЧЛЕН 2

Започване на процедурата

1. Всяка от страните по спора може по всяко време да поиска започване на процедура по медиация. Това искане се отправя към другата страна в писмена форма.

2. Страната, към която е отправено искането, проявява добра воля по отношение на искането и го приема или отхвърля в писмена форма в срок от десет дни от неговото получаване.
3. Когато искането се отнася до третиране от страна на институция, орган или агенция на Съюза или от която и да е държава — членка на Съюза, и не е определен ответник в съответствие с параграф 2 на член 3.5 (Уведомление за намерение), искането се адресира до Съюза. Ако Съюзът приеме искането, в отговора се уточнява дали страна по процедурата по медиация ще бъде Съюзът или съответната държава членка¹.

ЧЛЕН 3

Избор на медиатор

1. Страните по спора полагат усилия да постигнат съгласие относно избора на медиатор не по-късно от петнадесет дни след получаване на отговора на искането, посочено в параграф 2 на член 2 (Започване на процедурата) от настоящото приложение. Това съгласие може да включва назначаването на медиатор измежду членовете на арбитражния съд, създаден в съответствие с член 3.9 (Арбитражен съд от първа инстанция).

¹ С цел постигане на по-голяма сигурност, когато искането се отнася за третиране от страна на Европейския съюз, страна по медиацията е Европейският съюз, а всяка засегната държава членка се включва изцяло в медиацията. Когато искането се отнася за третиране от страна на държава членка, страна по медиацията е засегнатата държава членка, освен ако тя поиска страна да бъде Европейският съюз.

2. Ако страните по спора не могат да постигнат съгласие относно избора на медиатор съгласно параграф 1, всяка от страните по спора може да поиска председателят на арбитражния съд да избере медиатора чрез жребий измежду членовете на арбитражния съд, създаден съгласно член 3.9 (Арбитражен съд от първа инстанция). Председателят на арбитражния съд избира медиатора в срок от десет работни дни от подаването на искането на която и да е от страните по спора.
3. Медиаторът не може да бъде гражданин на нито една от страните, освен ако страните по спора се договорят за друго.
4. Медиаторът помага на страните по спора по безпристрастен и прозрачен начин да получат яснота относно мярката и възможното ѝ неблагоприятно въздействие върху инвестициите, както и да постигнат взаимноприемливо решение.

ЧЛЕН 4

Правила на процедурата по медиация

1. В срок от десет дни от назначаването на медиатор страната по спора, поискала процедурата по медиация, представя на медиатора и на другата страна по спора подробно описание на проблема в писмена форма, по-специално на функционирането на спорната мярка и нейното неблагоприятно въздействие върху инвестициите. В срок от двадесет дни след датата на представяне на това описание другата страна по спора може да представи в писмена форма своите коментари по отношение на описанието на проблема. Всяка от страните по спора може да включи в своето описание или коментари всякаква информация, която счита за целесъобразна.

2. Медиаторът може да реши кой е най-подходящият начин за изясняване на въпросната мярка и нейното евентуално неблагоприятно въздействие върху инвестициите. По-специално медиаторът може да организира срещи между страните по спора, да се консултира с тях заедно или поотделно, да потърси помощ от съответните експерти и заинтересовани лица или да се консултира с тях, както и да предоставя всякаква допълнителна подкрепа по искане на страните по спора. Преди обаче да потърси помощ от съответните експерти и заинтересовани лица или да се консултира с тях, медиаторът се консултира със страните по спора.
3. Медиаторът може да даде съвет или да предложи решение за обсъждане от страните по спора, които могат да приемат или отхвърлят предложеното решение или да се споразумеят за друго решение. Медиаторът обаче не дава съвети или становища относно съвместимостта на спорната мярка с втора глава (Защита на инвестициите).
4. Процедурата се изпълнява на територията на страната по спора, към която е отправено искането, или по взаимно съгласие — на друго място или по друг начин.
5. Страните по спора полагат усилия да стигнат до взаимноприемливо решение в срок от шестдесет дни от назначаването на медиатора. В очакване на окончателното решение страните по спора могат да обсъдят евентуални временни решения.
6. Взаимноприемливите решения се правят обществено достояние. Публично разгласената версия обаче не може да съдържа информация, която някоя от страните по спора е посочила като поверителна.

7. Процедурата се прекратява:

- а) с приемането на взаимноприемливо решение от страните по спора — на датата на приемане;
- б) при постигане на взаимно съгласие между страните по спора на който и да е етап от процедурата — на датата на постигане на такова съгласие;
- в) с писмена декларация на медиатора след консултация със страните по спора, че по-нататъшните усилия за осъществяване на медиация биха били безрезултатни — на датата на тази декларация;
- г) с писмена декларация на една от страните по спора след разглеждане на взаимноприемливи решения в рамките на процедурата по медиация и след като бъдат взети предвид съветите и предложените от медиатора решения — на датата на тази декларация.

РАЗДЕЛ Б

ИЗПЪЛНЕНИЕ

ЧЛЕН 5

Изпълнение на взаимноприемливо решение

1. Когато страните по спора постигнат съгласие относно определено решение, всяка от тях предприема мерките, необходими за изпълнението на взаимноприемливото решение, в уговорения за това срок.

2. Изпълняващата страна по спора уведомява писмено другата страна по спора за всички предприети стъпки или мерки за изпълнението на взаимноприемливото решение.
3. По искане на страните по спора медиаторът им предава в писмена форма проект на фактическия доклад, в който се обобщават:
 - а) спорната мярка — предмет на процедурите;
 - б) прилаганите процедури; и
 - в) всички взаимноприемливи решения, постигнати като краен резултат от тези процедури, включително евентуални временни решения.

Медиаторът предоставя на страните по спора петнадесет дни за коментари по проекта на доклада. След като разгледа коментарите, предоставени от страните по спора в указания срок, медиаторът им представя в писмена форма окончателен фактически доклад в срок от петнадесет работни дни. Фактическият доклад не съдържа тълкувания на настоящото споразумение.

РАЗДЕЛ В

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 6

Отношение към уреждането на спорове

1. Процедурата по медиация не е предназначена да служи като основа за процедурите по уреждане на спорове съгласно настоящото или друго споразумение. В такива процедури по уреждане на спорове никоя от страните по спора не може да се опира на или да представя като доказателство, нито пък съдебен орган, арбитражен съд или комитет може да взема под внимание:
 - а) позициите, възприети от другата страна по спора по време на процедурата по медиация;
 - б) факта, че другата страна по спора е изразила желание да приеме решение относно мярката — предмет на медиацията; или
 - в) съвети или предложения на медиатора.
2. Механизмът за медиация не засяга правната позиция на страните и на страните по спора съгласно трета глава (Уреждане на спорове), раздел А (Разрешаване на спорове между инвеститори и страни) или раздел Б (Разрешаване на спорове между страни).

3. Без да се засягат разпоредбите на параграф 6 на член 4 (Правила на процедурата по медиация) от настоящото приложение и освен ако страните по спора не се договорят за друго, всички етапи от процедурата, включително всякакви съвети или предложени решения, се считат за поверителни. Всяка страна по спора обаче може да разгласи публично факта, че е в ход процедура по медиация.

ЧЛЕН 7

Срокове

Всеки срок, посочен в настоящото приложение, може да бъде изменен по взаимно съгласие на страните по спора.

ЧЛЕН 8

Разходи

1. Всяка от страните по спора заплаща собствените си разходи, свързани с участието ѝ в процедурата по медиация.

2. Страните по спора си поделят по равно разносните, свързани с всички организационни въпроси, включително възнаграждението и разносните на медиатора. Таксите и разходите на медиаторите трябва да съответстват на тези, които са определени в съответствие с правило 14, параграф 1 от Административните и финансовите правила на Конвенцията ICSID и са в сила към датата на започване на медиацията.

**КОДЕКС ЗА ПОВЕДЕНИЕ НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА АРБИТРАЖНИЯ СЪД
И АПЕЛАТИВНИЯ АРБИТРАЖЕН СЪД И НА МЕДИАТОРИТЕ**

Определения

1. В настоящия кодекс за поведение:

„член“ означава член на арбитражния съд или член на апелативния арбитражен съд, създаден съгласно трета глава (Уреждане на спорове), раздел А (Разрешаване на спорове между инвеститори и страни);

„медиатор“ означава лице, което извършва медиация в съответствие с трета глава (Уреждане на спорове), раздел А (Разрешаване на спорове между инвеститори и страни);

„кандидат“ означава лице, което е обект на обсъждане за евентуално избиране за член;

„помощник“ означава лице, което в рамките на мандата на определен член извършва проучвания или оказва съдействие на члена при изпълнение на неговите функции;

„персонал“ по отношение на определен член означава лицата, които са под неговото ръководство и контрол, с изключение на помощниците.

Задължения в рамките на процедурата

2. Кандидатите и членовете са длъжни да избягват всяко явно и привидно нарушаване на деонтологичните норми, да бъдат независими и безпристрастни, да избягват всеки пряк или косвен конфликт на интереси и да съблюдават строги норми на поведение, за да се гарантират интегритетът и безпристрастността в рамките на механизма за уреждане на спорове. Членовете не приемат инструкции от нито една организация или правителство по отношение на въпросите, разглеждани от арбитражния или апелативния арбитражен съд. Бившите членове спазват задълженията, определени в параграфи 15 — 21 от настоящия кодекс за поведение.

Задължения за деклариране

3. Преди назначаването му за член, кандидатът е длъжен да декларира пред страните наличието на всякакви интереси, връзки или други обстоятелства от миналото или настоящето, които биха могли да повлияят на неговата независимост или безпристрастност, или които биха могли логично да създадат впечатление за нарушаване на деонтологичните норми или за пристрастност. За тази цел кандидатът е длъжен да полага всички разумни усилия, за да се информира за съществуването на такива интереси, връзки и обстоятелства.
4. Членът е длъжен да осведомява страните по спора и неучастващата в спора страна по въпроси, свързани с действително или евентуално извършени нарушения на настоящия кодекс за поведение.

5. Членовете продължават да полагат всички разумни усилия да се информират за посочените в параграф 3 от настоящия кодекс за поведение интереси, връзки или обстоятелства и са длъжни да ги декларират. Задължението за деклариране е постоянно и изисква от всеки член да декларира съществуването на всякакви такива интереси, връзки или обстоятелства, които могат да възникнат на всеки етап от процедурата, във възможно най-ранния момент, в който членът узнае за тях. Членът декларира тези интереси, връзки или въпроси, като уведомява страните по спора и неучастващата в спора страна в писмена форма, за да могат те да ги разгледат.

Задължения на членовете

6. Членът изпълнява съвестно и своевременно задълженията си по време на цялата процедура, по справедлив и прилежен начин.
7. Членът разглежда единствено онези въпроси, които са повдигнати по време на производството и са от значение за вземането на решение, и не може да делегира това правомощие на друго лице.
8. Членът предприема всички подходящи мерки, за да се увери, че неговият помощник и персонал са запознати със съдържанието на параграфи 2, 3, 4, 5, 19, 20 и 21 от настоящия кодекс за поведение и спазват техните изисквания.
9. Членът няма право да установява контакти *ex parte* във връзка с производството.

Независимост и безпристрастност на членовете

10. Членът трябва да бъде независим и безпристрастен и да избягва създаването на впечатление за пристрастност или за нарушаване на деонтологичните норми и не трябва да се повлиява от личен интерес, от оказван външен натиск, от съображения от политически характер, от обществен протест, нито от лоялност към една от страните по спора или неучастваща в спора страна или от страх от критика.
11. Членът няма право пряко или косвено да поема задължения или да приема облаги под каквато и да било форма, което по някакъв начин би възпрепятствало или би създавало впечатление за възпрепятстване на надлежното изпълнение на неговите/нейните задължения.
12. Членът няма право да използва положението, което заема в арбитражния съд, за да обслужва лични или частни интереси; същевременно той трябва да се въздържа от каквото и да е действие, което може да създаде впечатление, че други лица са в състояние да му оказват влияние.
13. Членът не може да позволи поведението или преценката му да бъдат повлияни от връзки или отговорности от финансов, търговски, професионален, семеен или обществен характер.
14. Членът трябва да се въздържа от установяване на каквито и да било връзки или придобиване на финансови участия, които биха могли да повлияят на неговата безпристрастност или за които може да се очаква да създадат впечатление за нарушаване на деонтологичните норми или за пристрастност.

Задължения на бившите членове

15. Всички бивши членове трябва да се въздържат от действия, които могат да създадат впечатление за проявена пристрастност при изпълнение на задълженията им или за каквато и да е извлечена изгода от решението на арбитражния или на апелативния арбитражен съд.
16. Без да се засягат параграф 5 от член 3.9 (Арбитражен съд от първа инстанция) и параграф 4 от член 3.10 (Апелативен арбитражен съд), членовете поемат ангажимент след края на своя мандат да не участват по какъвто и да е начин във:
 - а) инвестиционни спорове, които преди края на техния мандат са били висящи пред арбитражния или апелативния арбитражен съд;
 - б) инвестиционни спорове, които имат пряка и явна връзка със спорове, включително приключени спорове, в които са участвали като членове на арбитражния или апелативния арбитражен съд.
17. Членовете поемат ангажимент за срок от три години след края на техния мандат да не действат като представители на някоя от страните по инвестиционни спорове, разглеждани от арбитражния или апелативния арбитражен съд.
18. Ако председателят на арбитражния или на апелативния арбитражен съд бъде информиран или по друг начин узнае за твърдения, че бивш член на арбитражния или съответно на апелативния арбитражен съд е нарушил задълженията си по параграфи 15 — 17, той разглежда въпроса и осигурява на бившия член възможност да бъде изслушан. Ако след проверка той установи, че твърденията за нарушаване на задължения се потвърждават, той информира:

- а) професионалния орган или друга подобна институция, с който (която) е свързан бившият член;
- б) страните; и
- в) председателя на всеки друг инвестиционен или апелативен арбитражен съд, който има отношение към въпроса.

Председателят на арбитражния или на апелативния арбитражен съд оповестява публично констатациите си съгласно настоящия параграф.

Поверителност

- 19. Никой настоящ или бивш член няма право в нито един момент да разкрива или използва непублична информация, свързана с конкретно производство или станала му известна по време на конкретно производство, освен за целите на същото това производство, и в частност не може да разкрива или използва тази информация за своя собствена изгода или за изгода на други лица, или с цел да засегне интересите на други лица.
- 20. Членът няма право да разгласява решение на арбитражния съд или части от него преди неговото публикуване в съответствие с приложение 8.
- 21. Никой настоящ или бивш член няма право в нито един момент да разкрива съдържанието на обсъжданите от арбитражния или апелативния арбитражен съд въпроси или мнението на който и да било от членовете във връзка с обсъжданията.

Разходи

22. Всеки член води и представя отчет за времето, отделено на процедурата, както и за направените разноски.

Медиатори

23. Правилата за поведение, описани в настоящия кодекс за поведение и приложими към настоящите или бившите членове, се прилагат *mutatis mutandis* към медиаторите.

Консултативен комитет

24. Както председателят на арбитражния съд, така и председателят на апелативния арбитражен съд се подпомагат от Консултативен комитет, съставен от съответния заместник-председател и най-възрастния член на арбитражния и съответно на апелативния арбитражен съд, за да се гарантира правилното прилагане на Кодекса на поведение и на член 3.11 (Етика) и за изпълнение на всякакви други задачи, когато са предвидени такива.
-

ПРАВИЛА ЗА ПУБЛИЧНИЯ ДОСТЪП ДО ДОКУМЕНТИ,
ИЗСЛУШВАНИЯТА И ВЪЗМОЖНОСТТА
ТРЕТИ ЛИЦА ДА ПРАВЯТ ИЗЯВЛЕНИЯ

ЧЛЕН 1

1. При спазване на разпоредбите на членове 2 и 4 от настоящото приложение ответникът, след като получи посочените тук документи, незабавно ги изпраща на неучастващата в спора страна и до регистъра, посочен в член 5 на настоящото приложение, който ги прави публично достъпни:
 - а) искането за консултации, посочено в параграф 1 на член 3.3 (Консултации);
 - б) уведомлението за намерение, посочено в параграф 1 на член 3.5 (Уведомление за намерение);
 - в) решението за определяне на ответника, посочено в параграф 2 на член 3.5 (Уведомление за намерение);
 - г) иска, посочен в член 3.6 (Внасяне на иск пред арбитражния съд);

- д) писмените становища, мемориалите и писмата, представени на арбитражния съд от страна по спора, експертните доклади и всички писмени изявления, представени в съответствие с член 3.17 (Неучастващата в спора страна) и член 3 на настоящото приложение;
- е) протоколите от проведените от арбитражния съд изслушвания, когато има такива;
и
- ж) определенията, арбитражните решения и другите решения на арбитражния съд или когато е приложимо — на председателя или заместник-председателя на арбитражния съд.

2. При спазване на изключенията, предвидени в член 4 от настоящото приложение, арбитражният съд може, по собствена инициатива или по искане на всяко лице и след като е провел консултации със страните по спора, да реши дали и как да предостави други предоставени му или издадени от него документи, които не попадат в обхвата на параграф 1. Това може да включва например осигуряването на достъп до такива документи на конкретно определен сайт или чрез регистъра, посочен в член 5 от настоящото приложение.

ЧЛЕН 2

Арбитражният съд провежда публични изслушвания и след консултации със страните по спора определя подходяща логистична организация. Всяка страна по спора обаче, която възнамерява да използва в изслушване определена за защитена информация, уведомява за това арбитражния съд. Арбитражният съд предприема съответните мерки за защита на информацията от разгласяване.

ЧЛЕН 3

1. След консултации със страните по спора арбитражният съд може да разреши на лице, което не е страна по спора, нито неучастваща в спора страна (наричано по-долу „трето лице“), да подаде до арбитражния съд писмено изявление по въпрос, който попада в обхвата на спора.
2. Трето лице, което желае да направи изявление, се обръща към арбитражния съд и предоставя следната писмена информация на език на производството в стегнат вид и при спазване на евентуално определените от арбитражния съд ограничения по отношение на броя страници:
 - а) описание на третото лице, включително, когато е уместно — на неговите членове и правния статут (например търговско сдружение или друга неправителствена организация), общите му цели, естеството на неговата дейност и евентуалната организация майка, включително всяка организация, която контролира пряко или косвено третото лице;
 - б) деклариране на всяка връзка, пряка или косвена, която третото лице има с която и да е от страните по спора;
 - в) информация относно всяко правителство, лице или организация, които са предоставили някакъв вид финансова или друга помощ при подготовката на изявлението или значителна помощ на третото лице през някоя от двете години, предшестващи заявлението на третото лице по настоящия член (напр. финансиране на около 20 процента от общата стойност на операциите на лицето годишно);

- г) описание на естеството на интереса, който третото лице има по отношение на производството; и
- д) посочване на свързаните с производството конкретни факти или правни въпроси, които третото лице желае да разгледа в своето писмено изявление.

3. При вземането на решение за това дали да се допусне такова изявление арбитражният съд взема предвид, наред с другото:

- а) това дали третото лице има значителен интерес по отношение на производството; и
- б) степента, в която изявлението би подпомогнало арбитражния съд при вземането на решение по свързан с производството фактически или правен въпрос, като представи перспектива, конкретно знание или разбиране, които са различни от тези на страните по спора.

4. Подаденото от третото лице изявление трябва:

- а) да носи дата и да е подписано от лицето, което подава изявлението от името на третото лице;
- б) да е кратко, като в никакъв случай не надвишава разрешената от арбитражния съд максимална дължина;
- в) да съдържа точно изложение на позицията на третото лице по разглежданите въпроси; и
- г) да засяга само въпроси, които попадат в обхвата на спора.

5. Арбитражният съд гарантира, че никое изявление не смущава или обременява прекомерно производството, нито засяга неправомерно която и да е от страните по спора. При необходимост арбитражният съд може да приеме всякакви целесъобразни процедури за разглеждане на множество изявления.
6. Арбитражният съд гарантира и това, че на страните по спора се дава разумна възможност да представят своите становища по всяко изявление на неучастваща в спора страна.

ЧЛЕН 4

1. Поверителна или защитена информация, определена в параграф 2 и посочена в съответствие с параграфи 3 — 9, не се прави публично достъпна.
2. Поверителната или защитената информация се състои от:
 - а) поверителна търговска информация;
 - б) информация, която е защитена срещу публичен достъп по силата на настоящото споразумение;
 - в) информация, която е защитена срещу публичен достъп, в случай на информация на ответника — по силата на правото на ответника, а в случай на друга информация — по силата на законодателството или правилата, които са определени за приложими по отношение на разгласяването на такава информация от арбитражния съд.

3. Когато документ, различен от разпореждане или решение на арбитражния съд, трябва да стане публично достъпен в съответствие с параграф 1 на член 1 от настоящото приложение, страната по спора, неучастващата в спора страна или третото лице, която или което подава документа, в момента на подаване на документа:
- а) посочва дали поддържа становището, че документът съдържа информация, която трябва да бъде защитена от публикуване;
 - б) ясно посочва информацията в момента, в който тя се подава до арбитражния съд;
и
 - в) незабавно или в определения от арбитражния съд срок подава редактирана версия на документа, която не съдържа посочената информация.
4. Когато документ, различен от разпореждане или решение на арбитражния съд, трябва да стане публично достъпен в съответствие с решение на арбитражния съд по член 1, параграф 2 от настоящото приложение, страната по спора, неучастващата в спора страна или третото лице, която или което е подала(о) документа, трябва в срок от тридесет дни от решението на арбитражния съд документът да стане публично достъпен да посочи дали поддържа становището, че документът съдържа информация, която трябва да бъде защитена от разгласяване, и да подаде редактирана версия на документа, която не съдържа посочената информация.
5. Когато е предложена редактирана версия в съответствие с параграф 4, всяка страна по спора, различна от подалото въпросния документ лице, може да повдигне възражение срещу предложената редакция и/или да предложи документът да бъде редактиран по различен начин. Всяко такова възражение или алтернативно предложение се прави в срок от тридесет дни от получаването на предложения редактиран документ.

6. Когато разпореждане или арбитражно или друго решение на арбитражния съд трябва да стане публично достъпно в съответствие с член 1, параграф 1 от настоящото приложение, арбитражният съд предоставя на всички страни по спора възможност да представят изявления за това доколко документът съдържа информация, която трябва да бъде защитена от публикуване, и да предложат такава редакция на документа, с която да се избегне публикуването на въпросната информация.
7. Арбитражният съд се произнася по всички въпроси, свързани с предложената редакция на документите по параграфи 3 — 6, и като упражни правото си на преценка, определя доколко която и да е информация, съдържаща се в документите, които трябва да станат публично достъпни, следва да бъде редактирана.
8. Ако арбитражният съд реши, че определена информация от документ по параграфи 3 — 6 не следва да бъде редактирана или че не следва да се възпрепятства това даден документ да стане публично достъпен, всяка страна по спора, неучастваща в спора страна или всяко трето лице, която или което е подало документа за регистриране по собствена инициатива, може в срок от тридесет дни от решението на арбитражния съд:
 - а) да оттегли от регистъра на производството целия документ или част от документа, който съдържа такава информация; или
 - б) да подаде документа отново във вид, който е в съответствие с решението на арбитражния съд.
9. Всяка страна по спора, която възнамерява да използва в изслушване информация, за която поддържа становището, че е поверителна или защитена, уведомява за това арбитражния съд. След консултации със страните по спора арбитражният съд взема решение дали тази информация следва да бъде защитена и взема мерки за предотвратяване на това която и да е защитена информация да стане публично достъпна в съответствие с член 2 от настоящото приложение.

10. Не се прави публично достъпна дадена информация, ако това би застрашило интегритета на процеса на уреждане на спора по смисъла на параграф 11.
11. По собствена инициатива или по заявление на страна по спора арбитражният съд може, след като е провел консултации със страните по спора, когато това е било практически възможно, да предприеме подходящи мерки, за да предотврати или отложи публикуването на дадена информация, когато това публикуване би застрашило интегритета на процеса на уреждане на спора:
 - а) защото то би могло да възпрепятства събирането или изготвянето на данни; или
 - б) защото то би могло да доведе до заплашване на свидетели, адвокати, действащи от името на страни по спора, или членове на арбитражния съд; или
 - в) при сравними по своята извънредност обстоятелства.

ЧЛЕН 5

Чрез секретариата на UNCITRAL генералният секретар на Организацията на обединените нации действа като регистър и прави информацията публично достъпна в съответствие с настоящото приложение.

ЧЛЕН 6

Когато настоящото приложение предвижда възможността арбитражният съд да упражни право на преценка, съдът упражнява това право, като взема предвид:

- а) обществения интерес от прозрачността на основаващото се на договор разрешаване на инвестиционния спор и на конкретното производство; и
 - б) интереса на страните по спора от справедливо и ефективно разрешаване на техния спор.
-

ПРОЦЕДУРЕН ПРАВИЛНИК ЗА АРБИТРАЖ

Общи разпоредби

1. В раздел Б (Разрешаване на спорове между страни) от трета глава (Уреждане на спорове) и съгласно настоящото приложение:

„съветник“ означава лице, ангажирано от една от страните да предоставя съвети или да подпомага тази страна във връзка с производството пред арбитражния комитет;

„арбитър“ означава член на арбитражен комитет, сформиран по силата на член 3.29 (Сформиране на арбитражния комитет);

„помощник“ означава лице, което в рамките на мандата на определен арбитър извършва проучвания или оказва съдействие на арбитъра при изпълнение на неговите функции;

„страна ищец“ означава всяка страна, която отправя искане за формиране на арбитражен комитет съгласно член 3.28 (Започване на арбитражната процедура);

„страна ответник“ означава страната, за която се твърди, че нарушава разпоредбите, посочени в член 3.25 (Обхват);

„арбитражен комитет“ означава комитет, сформиран по силата на член 3.29 (Сформиране на арбитражния комитет);

„представител на една от страните“ означава служител или всяко друго лице, назначено от правителствен или държавен орган или от друг публичноправен субект на една от страните, който(което) представлява тази страна за целите на спор по настоящото споразумение.

2. Настоящото приложение се прилага по отношение производствата за уреждане на спорове съгласно трета глава (Уреждане на спорове), раздел Б (Разрешаване на спорове между страни), освен ако страните са се споразумели за друго.
3. Страната ответник отговаря за административната организация на производството за уреждане на спора, и по-специално за организирането на изслушвания, освен ако страните са се споразумели за друго. Страните си поделят по равно разноските, свързани с всички организационни въпроси, включително разноските за арбитражите.

Уведомления

4. Страните и арбитражният комитет предават всяко искане, известие, писмено изявление или всякакъв друг документ по електронна поща, като екземпляр от него се изпраща в същия ден по факс, с препоръчана поща, по куриер, като пратка с обратна разписка или чрез всякакво друго далекосъобщително средство, позволяващо регистриране на пратката. Освен ако се докаже обратното, електронното съобщение се счита за получено в деня на изпращането му.

5. Всяка от страните предоставя екземпляр в електронен формат от всяко едно от своите писмени изявления и възражения на всеки един от арбитрите и едновременно с това на другата страна. Екземпляр от документа се предоставя също така и върху хартиен носител.
6. Всички уведомления се отправят съответно до директора на отдел „Северна Америка и Европа“ (North America and Europe Division) на Министерство на търговията и промишлеността (Ministry of Trade and Industry) на Сингапур и до Генерална дирекция „Търговия“ на Европейската комисия на Съюза.
7. Незначителните технически грешки, допуснати в искане, известие, писмено изявление или всякакъв друг документ, свързан с производството пред арбитражния комитет, могат, освен ако другата страна възрази, да бъдат поправени чрез представяне на нов документ, ясно посочващ съответните изменения.
8. Ако последният ден, определен за представянето на документ, съвпада с официален празник в Сингапур или в Съюза, документът се представя на следващия работен ден.

Начало на арбитражната процедура

10. а) Ако съгласно член 3.29 (Сформиране на арбитражния комитет) или съгласно правила 22, 24 или 51 от настоящото приложение арбитрите се избират чрез теглене на жребий, при тегленето на жребия присъстват представители и на двете страни.
- б) Ако страните не са се споразумели за друго, те организират среща с арбитражния комитет в срок от седем дни от сформирането му, за да се определят въпросите, чието разглеждане страните или арбитражният комитет считат за уместно, включително въпросите, свързани с възнагражденията и разноските, платими на арбитрите. Арбитрите и представителите на страните могат да участват в тази среща по телефон или чрез видеоконферентна връзка.

11. а) Ако страните не са се споразумели за друго в срок от седем дни от датата на сформирание на арбитражния комитет, мандатът на арбитражния комитет се състои в следното:

„да разгледа, в светлината на съответните разпоредби на споразумението, въпроса, посочен в искането за сформирание на арбитражния комитет, направено съгласно член 3.28; да се произнесе относно съвместимостта на въпросната мярка с разпоредбите, посочени в член 3.25, чрез изготвяне на правни и/или фактически констатации, заедно с основанията за тях; и да излезе с решение в съответствие с членове 3.31 и 3.32.“.

- б) Когато страните са постигнали споразумение относно мандата на арбитражния комитет, те незабавно уведомяват арбитражния комитет за посоченото споразумение.

Първоначални изявления

12. Страната ищец изпраща своето първоначално писмено изявление не по-късно от двадесет дни след датата на сформирание на арбитражния комитет. Страната ответник представя своята писмена защита не по-късно от двадесет дни след датата на представяне на първоначалното писмено изявление.

Работа на арбитражните комитети

13. Председателят на арбитражния комитет ръководи всички негови заседания. Арбитражният комитет може да упълномощи своя председател да взема административни и процедурни решения.

14. Освен ако в трета глава (Уреждане на спорове), раздел Б (Разрешаване на спорове между страни) е предвидено друго, арбитражният комитет може да осъществява дейността си по всякакъв начин, включително по телефон, факс или с компютърни връзки.
15. Единствено арбитрите могат да участват в обсъжданията на арбитражния комитет, но техните помощници могат да присъстват на обсъжданията, ако получат разрешение от арбитражния комитет.
16. Изготвянето на всяко решение е от изключителната компетентност на арбитражния комитет и не може да бъде делегирано.
17. Когато възникне процедурен въпрос, който не е уреден в трета глава (Уреждане на спорове), раздел Б (Разрешаване на спорове между страни) и приложенията към нея, арбитражният комитет може, след като се консултира със страните, да приеме подходяща процедура, съвместима с посочените разпоредби.
18. Когато арбитражният комитет прецени, че е необходимо да се променят приложимите при производството срокове или да се внесат корекции от процедурен или административен характер, той информира писмено страните за мотивите, налагащи промяната или корекцията, като посочва съответния срок или необходимата корекция.

Замяна

19. Ако даден арбитър не е в състояние да участва в производството, ако се оттегли или трябва да бъде заменен, заместникът се избира в съответствие с член 3.29 (Сформиране на арбитражния комитет).

20. Когато някоя страна прецени, че даден арбитър не спазва изискванията на кодекса за поведение съгласно приложение 11 (наричан по-нататък „кодекс за поведение“), поради което той следва да бъде заменен, тази страна следва да уведоми другата страна в срок от петнадесет дни от датата, на която са ѝ станали известни обстоятелствата, свидетелстващи за нарушение на кодекса за поведение от страна на арбитъра.
21. Когато някоя страна прецени, че даден арбитър, който не е председателят, не спазва изискванията на кодекса за поведение, страните се консултират помежду си и ако се споразумеят за това, заменят арбитъра и избират на негово място друг арбитър съгласно процедурата, предвидена в член 3.29 (Сформиране на арбитражния комитет).
22. Ако страните не постигнат съгласие относно необходимостта от замяна на даден арбитър, всяка от страните може да поиска въпросът да бъде отнесен до председателя на арбитражния комитет, който взема окончателното решение.

Ако в резултат на такова искане председателят установи, че арбитърът не отговаря на изискванията на кодекса за поведение, се избира нов арбитър.

Страната, която е избрала арбитъра, който трябва да бъде заменен, избира един арбитър измежду останалите подходящи лица в списъка, изготвен съгласно параграф 2 от член 3.44 (Списъци на арбитрите). Ако страната не успее да избере арбитър в срок от пет дни от решението на председателя на арбитражния комитет, председателят на комитета или упълномощен от него представител чрез теглене на жребий избира един арбитър измежду останалите подходящи лица в списъка, изготвен съгласно параграф 2 от член 3.44 (Списъци на арбитрите) в срок от десет дни от решението на председателя на арбитражния комитет.

Ако списъкът, предвиден в параграф 2 от член 3.44 (Списъци на арбитрите), не е изготвен в изисквания срок по параграф 4 от член 3.29 (Сформиране на арбитражния комитет), страната, която е избрала арбитъра, който трябва да бъде заменен, или в случай че тази страна не успее — председателят на комитета или упълномощен от него представител, избира един арбитър в срок от пет дни от решението на председателя на арбитражния комитет:

- а) когато страната не е успяла да предложи лица от останалите лица, предложени от другата страна съгласно параграф 2 от член 3.44 (Списъци на арбитрите);
- б) когато страната не е успяла да постигне споразумение относно списък с имена съгласно параграф 2 от член 3.44 (Списъци на арбитрите), сред лицата, които страната е предложила съгласно параграф 2 от член 3.44 (Списъци на арбитрите).

- 23. Когато някоя страна счита, че председателят на арбитражния комитет не спазва изискванията на кодекса за поведение, страните се консултират помежду си и ако се споразумеят за това, заменят председателя и избират заместник съгласно процедурата, предвидена в член 3.29 (Сформиране на арбитражния комитет).
- 24. Ако страните не постигнат съгласие относно необходимостта от замяна на председателя, всяка от страните може да поиска въпросът да бъде отнесен до неутрална трета страна. Ако страните не могат да се споразумеят за неутрална трета страна, този въпрос се отнася до останалите членове от списъка, посочен в параграф 1 от член 3.44 (Списъци на арбитрите). Неговото име се изтегля чрез жребий от председателя на комитета или упълномощен негов представител. Решението на това лице относно необходимостта от замяна на председателя е окончателно.

Ако това лице реши, че първоначалният председател не спазва изискванията на кодекса за поведение, страните се договарят за замяна. Ако страните не постигнат съгласие относно това кой да бъде новият председател, председателят на комитета или упълномощеният негов представител избират чрез теглене на жребий от останалите членове от списъка, посочен в параграф 1 от член 3.44 (Списъци на арбитрите). От останалите членове от списъка се изключва, когато е приложимо, лицето, взело решението, че първоначалният председател не спазва изискванията на кодекса за поведение. Изборът на нов председател се извършва в срок от пет дни от решението, че е необходимо председателят да бъде заменен.

25. Производството пред арбитражния комитет се преустановява, докато траят процедурите, предвидени в правила 19, 20, 21, 22, 23 и 24 от настоящото приложение.

Изслушвания

26. Председателят определя датата и часа на изслушването, след като се консултира със страните и другите арбитри, и ги потвърждава писмено на страните. Тази информация се предоставя също така и на обществеността от страната, която отговаря за административната организация на производството, освен ако изслушването е при закрити врати. Арбитражният комитет може да реши да не насрочи такова изслушване, освен ако една от страните възрази срещу това.
27. Освен ако страните са се споразумели за друго, изслушването се провежда в Брюксел, когато страната ищец е Сингапур, и в Сингапур, когато страната ищец е Съюзът.
28. Арбитражният комитет може да насрочи допълнителни изслушвания, ако страните се договорят за това.

29. Всички арбитри присъстват от началото до края на всяко едно изслушване.

30. Следните лица могат да присъстват на изслушванията, независимо дали производството се провежда при открити или закрити врати:

- а) представителите на страните;
- б) съветниците на страните;
- в) членовете на административния персонал, устните преводачи, писмените преводачи и съдебните стенографи (протоколчици); и
- г) помощниците на арбитрите.

Единствено представителите и съветниците на страните имат право да вземат думата пред арбитражния комитет.

31. Най-късно пет дни преди датата на изслушването всяка от страните представя на арбитражния комитет и едновременно с това на другата страна списък с имената на лицата, които ще пледират от нейно име по време на изслушването, както и на другите представители или съветници, които ще присъстват на изслушването.

32. Изслушванията пред арбитражните комитети са публични, освен ако страните решат, че част от изслушването или цялото изслушване може да се проведе при закрити врати. Когато изслушванията се провеждат при открити врати, освен ако страните се споразумеят за друго:

- а) достъпът на обществеността се осъществява чрез едновременно излъчване по затворена телевизионна система към отделна зала за достъп в помещението на изслушването;
- б) изисква се регистрация за достъп на обществеността до изслушването;
- в) в залата за достъп не са позволени аудио или видео записи, нито снимки;
- г) комитетът има право да поиска някое от изслушванията да се извърши при закрити врати, за да се обсъдят въпроси, свързани с поверителна информация.

Арбитражният комитет заседава при закрити врати, когато изявлението и доводите на една от страните съдържат поверителна информация. По изключение, комитетът има право да провежда изслушванията при закрити врати по всяко време по своя собствена инициатива или по искане на някоя от страните.

33. Арбитражният комитет провежда изслушването по посочения по-долу начин, като осигурява на страната ищец и на страната ответник еднакво процесуално време:

Изявления

- а) изявление на страната ищец;
- б) реплика на страната ответник.

Възражения

- а) възражение на страната ищец;
- б) реплика на страната ответник.

- 34. Арбитражният комитет може да отправя въпроси към всяка от страните във всеки един момент от изслушването.
- 35. Арбитражният комитет предприема необходимото за съставянето на протокол от всяко изслушване и възможно най-бързото изпращане на препис от него на страните.
- 36. Всяка една от страните може да представи на арбитражния комитет и едновременно с това на другата страна допълнително писмено изявление по всеки един от въпросите, повдигнати по време на изслушването, в срок от десет дни от датата на изслушването.

Писмени въпроси

- 37. Арбитражният комитет има право във всеки момент на производството да отправя писмено въпроси към едната или към двете страни. Всяка една от страните получава копие от всеки въпрос, поставен от арбитражния комитет.
- 38. Всяка една от страните предоставя на арбитражния комитет и едновременно с това на другата страна копие от своя писмен отговор на въпросите на арбитражния комитет. На всяка от страните се предоставя възможност да изрази писмено мнение по отговора на другата страна в срок от пет дни от датата на неговото получаване.

Поверителност

39. Страните и техните съветници са длъжни да пазят поверителния характер на информацията, представена по време на изслушванията пред арбитражния комитет, когато заседанията се провеждат при закрити врати в съответствие с правило 32 от настоящото приложение, на обсъжданията и на междинния доклад на комитета, както и на всички писмени изявления и обмен на информация с комитета. Всяка страна и нейните съветници третираат като поверителна всяка информация, предоставена от другата страна на арбитражния комитет и определена като такава от тази страна. Когато изявлението на някоя от страните, изпратено до арбитражния комитет, съдържа поверителна информация, тази страна представя също така по искане на другата страна и в срок от петнадесет дни неповерителна версия на изявлението, която би могла да бъде публично оповестена. Някоя разпоредба на настоящото приложение не възпрепятства някоя от страните да оповести публично своята собствена позиция, в случай че, при позоваване на предоставена от другата страна информация, не оповестява информация, определена от последната като поверителна.

Контакти *ex parte*

40. Арбитражният комитет е длъжен да се въздържа от срещи, изслушвания или други контакти с която и да било от страните в отсъствието на другата страна.
41. Никой арбитър няма право да обсъжда какъвто и да било аспект на предмета на производството с едната или с двете страни в отсъствие на другите арбитри.

Изявления *Amicus curiae*

42. Ако страните не са се споразумели за друго в срок от три дни след сформирването на арбитражния комитет, той може да приема неизискани от него писмени изявления на заинтересовани физически или юридически лица от страните, ако те са изготвени до десет дни след сформирването на арбитражния комитет, кратки са и в никой случай не надвишават 15 печатни страници заедно с приложенията, и се отнасят пряко към фактическата страна на въпроса, разглеждан от арбитражния комитет.
43. Изявлението включва описание на физическото или юридическото лице, което го представя, включително гражданството му или мястото му на установяване, естеството на неговите дейности и източника му на финансиране, и посочва точно интереса, който това лице има в арбитражното производство. То трябва да бъде изготвено на езиците, избрани от страните в съответствие с правило 46 от настоящото приложение.
44. Арбитражният комитет изброява в своето решение всички постъпили при него изявления, които съответстват на правила 42 и 43 от настоящото приложение. От него не се изисква да разглежда в своето решение доводите, изложени в тези изявления. Всяко изявление, получено от арбитражния комитет по смисъла на настоящото приложение, се предоставя на страните, за да могат те да направят своя коментар.

Спешни случаи

45. При спешните случаи, посочени в трета глава (Уреждане на спорове), раздел Б (Разрешаване на спорове между страни), арбитражният комитет изменя по целесъобразност и след консултиране със страните посочените в настоящото приложение срокове и уведомява страните за тези изменения.

Писмен и устен превод

46. По време на консултациите, посочени в член 3.26 (Консултации), и не по-късно от заседанието, посочено в правило 10, буква б) от настоящото приложение, страните полагат усилие да се споразумеят относно общ работен език на производството пред арбитражния комитет.
47. Всяка от страните може да представи мнението си по всеки превод на документ, изготвен в съответствие с настоящото приложение.
48. В случай на различия в тълкуването на разпоредбите на настоящото споразумение, арбитражният комитет взема предвид факта, че преговорите по посоченото споразумение са проведени на английски език.

Изчисляване на сроковете

49. Когато при прилагането на правило 8 от настоящото приложение някоя от страните получи документ в ден, различен от деня, в който другата страна е получила същия документ, всеки срок, който се изчислява в зависимост от датата на получаване на този документ, започва да тече от по-късната дата на получаване на посочения документ.

Други процедури

50. Настоящото приложение се прилага и по отношение на процедурите, установени съгласно параграф 2 от член 3.34 (Разумен срок за изпълнение), параграф 2 от член 3.35 (Преразглеждане на мерките, предприети за изпълнение на решението на арбитражния комитет), параграф 3 от член 3.36 (Временни средства за защита в случай на неизпълнение) и параграф 2 от член 3.37 (Преразглеждане на мерките, предприети с цел изпълнение, след приемането на временни средства за защита в случай на неизпълнение). Сроковете, изложени в настоящото приложение, се адаптират съобразно специалните срокове, предвидени за приемането на решение от арбитражния комитет при тези други процедури.
51. В случай че първоначалният комитет или някои от неговите членове не могат да бъдат свикани отново за процедурите, установени съгласно параграф 2 от член 3.34 (Разумен срок за изпълнение), параграф 2 от член 3.35 (Преразглеждане на мерките, предприети за изпълнение на решението на арбитражния комитет), параграф 3 от член 3.36 (Временни средства за защита в случай на неизпълнение) и параграф 2 от член 3.37 (Преразглеждане на мерките, предприети с цел изпълнение, след приемането на временни средства за защита в случай на неизпълнение), се прилагат процедурите, предвидени в член 3.29 (Сформиране на арбитражния комитет). Сроктът за обявяване на решението се удължава с петнадесет дни.
-

ПРОЦЕДУРА ЗА МЕДИАЦИЯ ЗА СПОРОВЕ МЕЖДУ СТРАНИ

ЧЛЕН 1

Цел и обхват

1. Целта на настоящото приложение е да улесни намирането на взаимноприемливо решение посредством комплексна и бърза процедура с помощта на медиатор.
2. Освен когато е предвидено друго, настоящото приложение се прилага за всяка мярка в обхвата на настоящото споразумение, която засяга неблагоприятно търговията или инвестициите между страните.

ЧЛЕН 2

Искане на информация

1. Преди започването на процедурата по медиация всяка страна може да поиска по всяко време писмена информация относно мярка, която засяга неблагоприятно търговията или инвестициите между страните. Страната, към която е отправено това искане, трябва да представи писмен отговор в срок от двадесет дни.

2. Когато отговарящата страна счита, че не е практически възможно да представи отговор в срок от двадесет дни, тя съобщава на отправилата искането страна причините за забавянето, както и прогноза за най-краткия срок, в който ще може да предостави отговор.

ЧЛЕН 3

Започване на процедурата

1. Всяка от страните може по всяко време да поиска страните да започнат процедура по медиация. Такова искане се отправя към другата страна в писмена форма. Искането трябва да е достатъчно подробно, така че да представя ясно причините за загрижеността на отправящата искането страна, и да:
 - а) посочва конкретната спорна мярка;
 - б) посочва предполагаемото неблагоприятно въздействие, което отправящата искането страна смята, че мярката оказва или ще окаже върху търговията или инвестициите между страните; и
 - в) обяснява по какъв начин според отправящата искането страна това въздействие е свързано с мярката.
2. Страната, към която е отправено такова искане, проявява добра воля по отношение на искането и го приема или отхвърля в писмена форма в срок от десет дни от неговото получаване.

ЧЛЕН 4

Избор на медиатор

1. Страните полагат усилия да постигнат съгласие относно избора на медиатор не по-късно от петнадесет дни след получаване на отговора на искането, посочено в параграф 2 на член 3 (Започване на процедурата) от настоящото приложение.
2. Ако страните не могат да постигнат съгласие относно избора на медиатор в рамките на посочения срок, всяка от страните може да поиска от председателя на комитета или от негов представител да избере медиатора чрез жребий от списъка, съставен съгласно параграф 2 на член 3.44 (Списъци на арбитрите). При тегленето на жребия имат право да присъстват представители на всяка от страните.
3. Председателят на комитета или негов представител избира медиатора в срок от пет работни дни от искането, посочено в параграф 2.
4. Медиаторът не може да бъде гражданин на нито една от страните, освен ако страните не се договорят за друго.
5. Медиаторът помага на страните по безпристрастен и прозрачен начин да получат яснота относно мярката и възможното ѝ неблагоприятно въздействие върху търговията и инвестициите, както и да постигнат взаимноприемливо решение. Приложение 11 се прилага *mutatis mutandis* по отношение на медиаторите. Правила 4 — 9 и правила 46 — 49 от приложение 9 също се прилагат *mutatis mutandis*.

ЧЛЕН 5

Правила на процедурата по медиация

1. В срок от десет дни от назначаването на медиатор страната, поискала процедурата по медиация, представя на медиатора и на другата страна подробно описание на проблема в писмена форма, по-специално на функционирането на спорната мярка и нейното неблагоприятно въздействие върху инвестициите. В срок от двадесет дни след датата на представяне на това изявление другата страна може да представи в писмена форма своите коментари по отношение на описанието на проблема. Всяка от страните може да включи в своето описание или коментари всякаква информация, която счита за целесъобразна.
2. Медиаторът може да реши кой е най-подходящият начин за изясняване на въпросната мярка и нейното евентуално неблагоприятно въздействие върху инвестициите. По-специално медиаторът може да организира срещи между страните, да се консултира с тях заедно или поотделно, да потърси помощ от съответните експерти и заинтересовани лица или да се консултира с тях, както и да предоставя всякаква допълнителна подкрепа по искане на страните. Преди обаче да потърси помощ от съответните експерти и заинтересовани лица или да се консултира с тях, медиаторът се консултира със страните.
3. Медиаторът може да даде съвет или да предложи решение за обсъждане от страните, които могат да приемат или отхвърлят предложеното решение или да се споразумеят за друго решение. Медиаторът обаче не дава съвети или становища относно съвместимостта на спорната мярка с настоящото споразумение.
4. Процедурата се осъществява на територията на страната, към която е отправено искането, или по взаимно съгласие — на друго място или по друг начин.

5. Страните полагат усилия да стигнат до взаимноприемливо решение в срок от шестдесет дни от назначаването на медиатора. В очакване на окончателното решение страните могат да обсъдят евентуални временни решения.
6. Взаимноприемливото решение може да бъде прието с решение на комитета. Всяка страна може да предвиди, че изпълнението на такова решение зависи от извършването на всички необходими вътрешни процедури. Взаимноприемливите решения се правят обществено достояние. Публично оповестената версия обаче не може да съдържа информация, която някоя от страните е указала като поверителна.
7. Процедурата се прекратява:
 - а) с приемането на взаимноприемливо решение от страните — на датата на приемане;
 - б) при постигане на взаимно съгласие между страните на който и да е етап от процедурата — на датата на постигане на такова съгласие;
 - в) с писмена декларация на медиатора, след консултация със страните, че по-нататъшните усилия за осъществяване на медиация биха били безрезултатни — на датата на тази декларация; или
 - г) с писмена декларация на една от страните след разглеждане на взаимноприемливи решения в рамките на процедурата по медиация и след като бъдат взети предвид съветите и предложените от медиатора решения — на датата на тази декларация.

ЧЛЕН 6

Изпълнение на взаимноприемливо решение

1. Когато страните са постигнали съгласие относно определено решение, всяка от тях предприема мерките, необходими за изпълнението на взаимноприемливото решение в уговорения за това срок.
2. Изпълняващата страна уведомява писмено другата страна относно всички предприети стъпки или мерки за изпълнението на взаимноприемливото решение.
3. По искане на страните медиаторът им предава в писмена форма проект на фактически доклад, в който се обобщават: i) спорните мерки, предмет на процедурите; ii) следваните процедури; и iii) всички взаимноприемливи решения, постигнати като краен резултат от тези процедури, включително евентуални временни решения. Медиаторът предоставя на страните петнадесет дни за коментари по проектодоклада. След като разгледа коментарите, предоставени от страните в указания срок, медиаторът им представя в писмена форма окончателен фактически доклад в срок от петнадесет дни. Фактическият доклад не съдържа тълкувания на настоящото споразумение.

ЧЛЕН 7

Отношение към уреждането на спорове

1. Процедурата по медиация не накърнява правата и задълженията на страните съгласно трета глава (Уреждане на спорове), раздел Б (Разрешаване на спорове между страни).

2. Процедурата по медиация не е предназначена да служи като основа за процедурите по уреждане на спорове съгласно настоящото или друго споразумение. В такива процедури по уреждане на спорове никоя от страните не може да се опира на или да представя като доказателство, нито пък комитет може да взема под внимание:
- а) позициите, възприети от другата страна по време на процедурата по медиация;
 - б) факта, че другата страна е изразила желание да приеме решение относно мярка — предмет на медиацията; или
 - в) съвети или предложения на медиатора.
3. Без да се засягат разпоредбите на параграф 6 от член 5 (Правила на процедурата по медиация) от настоящото приложение и освен ако страните не се договорят друго, всички стъпки на процедурата, включително всякакви съвети или предложени решения, са поверителни. Всяка страна обаче може да направи обществено достояние факта, че е в ход процедура по медиация.

ЧЛЕН 8

Срокове

Всеки срок, посочен в настоящото приложение, може да бъде изменен по взаимно съгласие на страните.

ЧЛЕН 9

Разходи

1. Всяка от страните заплаща собствените си разноси, свързани с участието ѝ в процедурата по медиация.
2. Страните си поделят по равно разноските, свързани с всички организационни въпроси, включително възнаграждението и разноските за медиатора. Възнаграждението на медиатора трябва да бъде в съответствие с предвиденото в правило 10, буква б) от приложение 9.

ЧЛЕН 10

Преразглеждане

Пет години след датата на влизане в сила на настоящото споразумение страните се консултират помежду си относно необходимостта от изменение на процедурата по медиация с оглед на натрупания опит и разработването на съответен механизъм в рамките на СТО.

КОДЕКС ЗА ПОВЕДЕНИЕ НА АРБИТРИТЕ И МЕДИАТОРИТЕ

Определения

1. В настоящия кодекс за поведение:

„арбитър“ означава член на арбитражен комитет, сформиран по силата на член 3.29 (Сформиране на арбитражния комитет);

„кандидат“ означава лице, чието име фигурира в списъка на арбитрите, посочен в член 3.44 (Списъци на арбитрите), и чиято кандидатура за назначаване като арбитър се разглежда по реда на член 3.29 (Сформиране на арбитражния комитет);

„помощник“ означава лице, което в рамките на мандата на определен арбитър извършва проучвания или оказва съдействие на арбитъра при изпълнение на неговите функции;

„производство“, освен ако е предвидено друго, означава производство пред арбитражен комитет съгласно трета глава (Уреждане на спорове), раздел Б (Разрешаване на спорове между страни);

„персонал“, по отношение на арбитър, означава лицата, които са под ръководството и контрола на съответния арбитър, с изключение на помощниците.

Задължения в рамките на процедурата

2. По време на цялото производство кандидатите и арбитрите са длъжни да избягват всяко явно и привидно нарушаване на деонтологичните норми, да бъдат независими и безпристрастни, да избягват всеки пряк или косвен конфликт на интереси и да съблюдават строги норми на поведение, за да се гарантират интегритетът и безпристрастността в рамките на механизма за уреждане на спорове. Арбитрите не приемат инструкции от нито една организация или правителство по отношение на въпросите, разглеждани от комитета. Бившите арбитри спазват задълженията, определени в параграфи 15, 16, 17 и 18 от настоящия кодекс за поведение.

Задължения за деклариране

3. Преди потвърждаването на избора му за арбитър съгласно трета глава (Уреждане на спорове), раздел Б (Разрешаване на спорове между страни), кандидатът е длъжен да декларира наличието на евентуален интерес, връзки или други обстоятелства, които биха могли да повлияят на неговата независимост или безпристрастност, или които биха могли логично да създадат впечатление за нарушаване на деонтологичните норми или за пристрастност при разглеждане на спора. За тази цел кандидатът е длъжен да полага всички разумни усилия, за да се информира за съществуването на такива интереси, връзки и обстоятелства.
4. Кандидатът или арбитърът може да сезира комитета единствено с информация за действително или евентуално извършени нарушения на настоящия кодекс за поведение, които да бъдат разгледани от страните.

5. След като бъде избран, арбитърът продължава да полага всички разумни усилия да се информира за посочените в параграф 3 от настоящия кодекс за поведение интереси, връзки или обстоятелства и е длъжен да ги декларира. Задължението за деклариране е постоянно и изисква от всеки арбитър да декларира съществуването на всякакви такива интереси, връзки или обстоятелства, които могат да възникнат на всеки етап от производството, във възможно най-ранния момент, в който арбитърът узнае за тях. Арбитърът декларира тези интереси, връзки или обстоятелства, като ги съобщава в писмен вид на комитета, за да бъдат разгледани от страните.

Задължения на арбитрите

6. След избирането си всеки арбитър изпълнява съвестно и своевременно задълженията си по време на цялото производство, по справедлив и прилежен начин.
7. Арбитърът разглежда единствено онези въпроси, които са повдигнати по време на производството и са от значение за вземането на решение, и не може да делегира това правомощие на друго лице.
8. Арбитърът предприема всички подходящи мерки, за да се увери, че неговият помощник и персонал са запознати със съдържанието на параграфи 2, 3, 4, 5, 16, 17 и 18 от настоящия кодекс за поведение и спазват техните изисквания.
9. Арбитърът няма право да установява контакти *ex parte* във връзка с производството.

Независимост и безпристрастност на арбитрите

10. Арбитърът трябва да бъде независим и безпристрастен и да избягва създаването на впечатление за нарушаване на деонтологичните норми или за пристрастност и не трябва да се повлиява от личен интерес, от оказван външен натиск, от съображения от политически характер, от обществен протест, от лоялност към някоя от страните или от страх от критика.

11. Арбитърът няма право пряко или косвено да поема задължения или да приема облаги под каквато и да било форма, което по някакъв начин би възпрепятствало или би създавало впечатление за възпрепятстване на надлежното изпълнение на неговите задължения.
12. Арбитърът няма право да използва положението, което заема в арбитражния комитет, за да обслужва лични или частни интереси; същевременно той трябва да се въздържа от каквото и да е действие, което може да създаде впечатление, че други лица са в състояние да му окажат влияние.
13. Арбитърът не може да позволи поведението или преценката му да бъдат повлияни от връзки или отговорности от финансов, търговски, професионален, семеен или обществен характер.
14. Арбитърът трябва да се въздържа от установяване на каквито и да било връзки или придобиване на всякакви финансови облаги, които биха могли да повлияят на неговата безпристрастност или които биха могли логично да създадат впечатление за нарушаване на деонтологичните норми или за пристрастност.

Задължения на бившите арбитри

15. Всички бивши арбитри трябва да се въздържат от действия, които могат да създадат впечатление за проявена пристрастност при изпълнение на задълженията им или за каквато и да е извлечена изгода от решението на арбитражния комитет.

Поверителност

16. Никой настоящ или бивш арбитър няма право в нито един момент да разкрива или използва непублична информация, свързана с конкретно производство или станала му известна по време на конкретно производство, освен за целите на същото това производство, и в частност не може да разкрива или използва тази информация за своя собствена изгода или за изгода на други лица, или с цел да засегне интересите на други лица.
17. Арбитърът няма право да разгласява решението на арбитражния комитет или части от него преди неговото публикуване в съответствие с трета глава (Уреждане на спорове), раздел Б (Разрешаване на спорове между страни).
18. Никой настоящ или бивш арбитър няма право в нито един момент да разкрива съдържанието на обсъжданите от арбитражния комитет въпроси или мнението на който и да било от арбитрите във връзка с обсъжданията.

Разходи

19. Всеки арбитър води архив и представя окончателен отчет за времето, посветено на процедурата, и за своите разноси, както и за времето и разноските на своите помощници.

Медиатори

20. Правилата за поведение, описани в настоящия кодекс за поведение и приложими към настоящите или бивши арбитри, се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на медиаторите.

ДОГОВОРЕНОСТ 1

ВЪВ ВРЪЗКА СЪС СПЕЦИФИЧНИТЕ ЗА СИНГАПУР ТЕРИТОРИАЛНИ ОГРАНИЧЕНИЯ ИЛИ ДОСТЪПА ДО ПРИРОДНИ РЕСУРСИ

1. Член 2.3 (Национално третиране) не се прилага по отношение на която и да е мярка, свързана със:
 - а) доставянето на питейна вода в Сингапур;
 - б) притежанието, покупката, разработването, управлението, поддръжката, използването, владееенето, продажбата или друг вид разпореждане с жилищна недвижима собственост¹ или свързана с която и да е схема за социални жилища в Сингапур.
2. Три години след влизането в сила на настоящото споразумение и на всеки две години след това, ако допълнителният гербов налог за купувача (Additional Buyer's Stamp Duty — ABSD) е все още в сила, комитетът ще прави преглед, за да установи дали поддържането на ABSD е необходимо за подобряване на стабилността на пазара на жилищна недвижима собственост. При тези консултации Сингапур ще предостави статистически данни и информация, свързани със състоянието на пазара на жилищна недвижима собственост.

¹ Понятието „жилищна недвижима собственост“ се отнася до недвижима собственост в съответствие с определението в Закона за жилищната недвижима собственост, глава 274, към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

ДОГОВОРЕНОСТ 2

ВЪВ ВРЪЗКА С ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕТО НА АРБИТРИТЕ

По отношение на правило 10 от приложение 9 двете страни потвърждават своята договореност за следното:

1. Сумите за възнаграждения и разноси, платими на арбитрите, се основават на стандартите по сравними международни механизми за уреждане на спорове в рамките на двустранни или многостранни споразумения.
2. Точният размер на възнагражденията и разноските се одобрява от страните преди срещата на страните с арбитражния комитет в съответствие с правило 10 от приложение 9.
3. Двете страни прилагат настоящата договореност в дух на добра воля с цел да се улесни работата на арбитражния комитет.
